

Teza: wniesienie odwołanie przez osobę nie będącą stroną (pokrzywdzonym)

Konsekwencją naruszenia zasady skargowości na etapie skargi odwoławczej określają przepisy art. 429 § 1 k.p.k. i art. 430 § 1 k.p.k., tzn. ujawnienie okoliczności powodującej bezskuteczność apelacji (odwołania) skutkować winno odmową przyjęcia takiego środka zaskarżenia, a gdy został już przyjęty - pozostawieniem go bez rozpoznania.

Sygn. akt WO-83/18

**POSTANOWIENIE
z dnia 21 września 2018 r.**

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie:

Przewodniczący: S WSD Joanna Maruszewska

Sędziowie: S WSD Piotr Kubik /sprawozdawca/
S WSD Michał Łukasik

Protokolant Aneta Stefańska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego Tomasza Mazurczaka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 września 2018 r. sprawy radcy prawnego M. S. (1)

na skutek odwołania na niekorzyść obwinionego, od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w Białymstoku z dnia 15 stycznia 2018 sygn. OSD 22/2016,

na podstawie art. art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych i art. 430 §1 w zw. z art. 429 § 1 Kodeksu postępowania karnego

postanawia:

pozostawić bez rozpoznania odwołanie w zakresie dotyczącym punktu 1.1) i II.l) orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Białymstoku z dnia 15 stycznia 2018 sygn. OSD 22/2016 z uwagi na wniesie środka odwoławczego przez nieuprawnioną osobę.

UZASADNIENIE

W związku z pismem z dnia 03 lipca 2014 r. oraz z dnia 18 marca 2015r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Białymstoku, radca prawny P. B., w dniu z dnia 14 czerwca 2016r. wniósł do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Białymstoku (dalej: „OSD”) wniosek o ukaranie radcy prawnego M. S. (1) za popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 1, art. 3 art. 4, 6 oraz art. 1 1 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu przyjętym przez Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych uchwałą Nr 8/V111/2010 z dnia 28 grudnia 2010 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego poprzez:

1)

brak zwrotu do dnia dzisiejszego przekazanych w dniu 28 maja 2012 roku przez spółkę (...) s.r.o. z siedzibą w P. u K. (Czechy) urządzenia M. Harmonie o numerze 2009-11 SN (...), (...): 913-2012 (sonda (...) SN TH-S-002; P. 2008-04 SN TH-LT- 002 R.. 4194f53a- 08f7- (...) -bceb2fb7336ec77f) oraz M. (...) - (...), celem wykonania testów na okres dwóch tygodni liczony od dnia 01 czerwca 2012 roku,

2)

ukrywanie składników majątkowych (...) Spółka z o.o. zagrożonych zajęciem, celem udaremnienia zaspokojenia wierzyciela, tj. BioHENEX s.r.o. z siedzibą w P. u K. (Czechy), na mocy prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 17 lipca 2013 roku Sądu Okręgowego w Warszawie XVI Wydział Gospodarczy Sygn. akt XVI GNC 566/13 zaopatrzonego klauzulą wykonalności z dnia 3 grudnia 2013 roku

3)

doprowadzenie do podpisania Umowy Spółki (...) z . ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. przed notariuszem M. S. (2) w P. w dniu 1 czerwca 2012 roku bez udziału tłumacza języka czeskiego z udziałem obywatelki Republiki Czeskiej S. M. nie posługującej się językiem polskim w stopniu wystarczającym do „ zrozumienia umowy, co skutkowało zawarciem umowy spółki niezgodnie z jej intencją,

4)

brak dostępu do księgowości przedmiotowej spółki przez będącą Prezesem (...) Spółka z o.o. S. M..

Po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 stycznia 2018 r. OSD orzeczeniem z dnia 15 stycznia 2018 r., sygn. OSD 22/2016

1.

w punkcie 1.1) i 1.2) orzeczenia na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 70 pkt 2 ustawy o radcach prawnych umorzył postępowanie co do zarzucanego w punkcie 1 i 3 wniosku o ukaranie czynu;

2.

w punkcie II. 1) i II.2) uniewinnił radcę prawnego M. S. (1) od zarzucanego w punkcie 2 i 4 wniosku o ukaranie czynu, obciążając, w konsekwencji na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych Okręgową Izbę Radców Prawnych w Białymstoku kosztami postępowania.

W dniu 23 lutego 2018 r. wniesiono odwołanie od całości orzeczenia OSD z dnia 15 stycznia 2018 r., sygn. akt. OSD 22/2016 na niekorzyść obwinionego, zawierające wniosek o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uznanie obwinionego radcę prawnego M. S. (3) za winnego popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów, ewentualnie o uchylenie orzeczenia wydane przez OSD i przekazanie mu sprawy do ponownego rozpoznania w oparciu o zarzuty:

1)

obrazy przepisów prawa materialnego, art. 438 pkt. 1 k.p.k. w zw. art. 70 pkt. 3 ustawy o radcach prawnych poprzez jego niezastosowanie polegające na przyjęciu, iż w przedmiotowej sprawie nastąpiło przedawnienie karalności, pomimo, że zachowanie obwinionego radcy prawnego M. S. (3) zawierało znamiona przestępstwa i przedawnienie dyscyplinarne mogło nastąpić dopiero z upływem okresu przedawnienia karalności przestępstwa,

2)

obrazy przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 438 pkt. 2 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. polegającą na pominięciu przy wyrokowaniu dowodu z pisemnych zeznań E. M., a konkretnie kwestii dotyczących wprowadzenia w błąd przez radcę prawnego M. S. (3) uczestniczki postępowania niewładającej językiem polskim – S. M. oraz pominięciu dowodu z akt sprawy w przedmiocie postępowania o wyjawienie majątku (sygn. akt: XVI Co. 103714) toczącej się przed Sądem Okręgowym w Warszawie, a odnoszących się do wszystkich czterech czynów wskazanych w pkt. 1-4 wniosku o ukaranie, w wyniku, czego co dwóch czynów orzeczono uniewinnienie, a co do dwóch umorzenie postępowania.

3)

błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, art. 438 pkt. 3 k.p.k., który miał wpływ na treść tego orzeczenia, polegający na przyjęciu, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na przypisanie obwinionemu radcy prawnemu M. S. (1) odpowiedzialności za czyny wskazane w pkt. I orzeczenia, podczas gdy prawidłowe ustalenie stanu faktycznego winno prowadzić do wniosku, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy daje pełne podstawy do uznania, iż obwiniony radca prawny M. S. (3) swoim zachowaniem wypełnił znamiona czynów wskazanych w pkt. I oraz II orzeczenia.

Odwołanie zostało wniesione w imieniu E. M. i S. M. reprezentowanych przez pełnomocnika adwokata P. A..

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Zauważyć należy, iż w postępowaniu prowadzonym przed sądem dyscyplinarnym zgodnie z art. 68 § 1 u.r.pr. stronami są oskarżyciel, obwiniony i pokrzywdzony. Zgodnie z art. 68 § 5 u.r.pr. za pokrzywdzonego uważa się osobę, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone postępowaniem radcy prawnego stanowiącym przedmiot tego postępowania. Dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, w szczególności wnioski o ukaranie, jak i zaskarżone orzeczenie, stawiają w wątpliwość czy Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego i Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w sposób jednoznaczny ustaliły osoby mające status pokrzywdzonego w niniejszym postępowaniu. P. S. M., jak i p. E. M. występują w postępowaniu w imieniu własnym, jak też w imieniu spółek, w których organach zasiadają ((...) sp. z o.o. oraz BioHenex s.r.o.), a które - jak wynikałoby z opisu czynów - powinny zostać uznane za pokrzywdzone czynami przypisywanymi obwinionemu: odpowiednio (...) sp. z o.o. czynem opisanym w pkt. 1 wniosku o ukaranie, a BioHenex s.r.o. czynem opisanym w pkt. 2 wniosku o ukaranie.

Udzielone adwokatowi P. A. pełnomocnictwo zostało tymczasem udzielone przez E. M. i S. M. w ich imieniu, a nie imieniu spółek, tym samym w zakresie czynów zarzucanych punktem 1 i 2 wniosku o ukaranie środek odwoławczy został wniesiony przez nieuprawnioną osobę. Konsekwencją naruszenia zasady skargowości na etapie skargi odwoławczej określają przepisy art. 429 § 1 K.p.k. i art. 430 § 1 K.p.k., tzn. ujawnienie okoliczności powodującej bezskuteczność apelacji skutkować winno odmową przyjęcia takiego środka zaskarżenia, a gdy został już przyjęty - pozostawieniem go bez rozpoznania (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach, II Wydział Kamy, z dnia 25 stycznia z 2017r., II AKa 428/16). Tym samym WSD orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Na podstawie art. 22 §2 Kodeksu postępowania karnego w zw. z art. 430 §2 Kodeksu postępowania karnego i 74* ustawy o radcach prawnych postanowienie przysługuje zażalenie do innego równorzędnego składu sądu odwoławczego Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie, w terminie 7 dni od daty doręczenia postanowienia wraz z uzasadnieniem.